

27 februari 2022 (8ste Zondag door het Jaar)

Didier Croonenberghs o.p.

Ongeveer twintig jaar geleden —toen ik in Engeland woonde— was ik getuige van een ongelooflijk verhaal! Een broeder in ons klooster was blind. Hij ging elke maand naar een bijeenkomst voor blinden, in een gebouw vlak bij ons klooster in Oxford. Hij kende de stad uit het hoofd, met zijn wandelstok... Op een dag vroeg een andere blinde persoon hem om door hem geleid te worden, om de straat over te steken... Pas aan de andere kant van de weg ontdekte deze persoon... dat hij door een blinde man geleid werd!

Kan een blinde een andere blinde leiden?

Nee, volgens het Evangelie.

Ja, als je een dominicaan bent!

Het evangelie —en een knipoog naar dit waar gebeurd verhaal— nodigt ons vandaag uit om onze fouten en kwaliteiten met een andere blik te bekijken! Laten we eerlijk zijn: als we iemand vragen naar zijn belangrijkste gebreken, zal hij gemakkelijk iets vinden. Als we hem daarentegen vragen naar zijn belangrijkste kwaliteiten, dan zal hij vaak aarzelen... We vinden het moeilijk om onze eigen kwaliteiten te herkennen. En op dezelfde manier zien wij soms de fouten van anderen meer dan onze eigen fouten. Het is juist deze manier om eerst het kwaad te zien —in plaats van wat goed en mooi is— dat ons “blind” maakt. Dit is voor een stuk wat “een balk in het oog” betekent. Waarom vinden wij het zo moeilijk om ons te verheugen in de kwaliteiten van anderen? Waarom zien wij zo gemakkelijk wat wij niet

hebben —onze fouten— in plaats van wat wij wel hebben, onze kwaliteiten?

Terug naar het evangelie. Het gaat er niet om onszelf slechter te beoordelen dan anderen. Het gaat er niet om onszelf schuldig te voelen. Wat het leven echt pijnlijk maakt, is wanneer we eerst de fouten in anderen, in onszelf, in de wereld zien. Een balk in het oog hebben is niet een defect hebben dat groter is dan de andere, het is de fouten eerst zien. Het betekent een bittere, ontgoochelende blik hebben. Natuurlijk is de actualiteit er momenteel niet naar om ons gelukkig te maken. En geen medelijden hebben zou dramatisch zijn... Maar blind zijn op een spiritueel niveau is geen toekomst zien, geen opening, geen licht meer in de mensheid.

Het is de ander meeslepen in de put van ontmoediging, van wanhoop.

Dat er kwaad is in anderen, in onszelf, in de wereld, is duidelijk. Maar juist daarom moeten wij met helderheid weten te onderscheiden waar het goede zich kan openbaren.

“De mens kijkt naar het gezicht, God kijkt naar het hart”, zegt het boek Samuel. Wij kijken vaak alleen naar het zichtbare, maar de waarheid van een mens is van de onzichtbare orde. Daarom kunnen wij alleen duidelijk zien met de ogen van het hart. “Een goed mens brengt het goede tevoorschijn uit de schat van goedheid in zijn hart” zegt het evangelie.

Daarom hebben wij een grote verantwoordelijkheid tegenover elkaar. Wij moeten Gods getuigen zijn van de manier waarop Hij naar ons kijkt. Een goede blik die verder kijkt dan het zichtbare, die diep in ons binnenste gaat en daar goedheid schept.

Dit evangelie vraagt ons niet om schuldigen aan te wijzen —die zijn er genoeg op sociale netwerken. Het evangelie nodigt ons uit anderen te helpen om te leven, om de moed te hebben om te leven. De moed om voorwaarts te gaan, tegen alle verwachtingen. Dit is wat het betekent om een *broeder* te zijn.

Is jullie dit sleutelwoord van het evangelie van vandaag opgevallen? Het woord “broeder” komt zeven keer voor. Als je mijn broeder bent, ben ik niet je vader, noch je meester, noch je rechter. “*Wat heb je met je*

broeder gedaan?” Heb je hem gedood met woorden van beschuldiging of heb je hem geholpen om zijn eigen zwakheden te overwinnen? Om vrucht te dragen? Heb je hem geholpen vooruit te komen, toen hij niets kon zien?

Laten we elkaars gids zijn. En laten we ons zonder jaloezie verheugen over de vaardigheden, krachten en kwaliteiten van anderen. Amen.